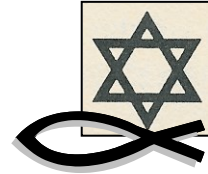

Symboliek

Christelijk of antichristelijk?

We willen stilstaan bij enkele ‘Christelijke’ symbolen: het kruis en het ichthus-symbool. Tevens bij de Davidster, wat bekend staat als Joods teken, en door Christenen gedragen wordt om hun verbondenheid met de natie Israël tot uiting te brengen. Maar zijn deze symbolen wel zo Joods en Christelijk?

Het kruis in de Bijbel

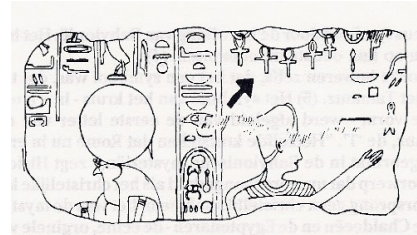
Het kruis wordt over het algemeen gezien als een Christelijk symbool, zo niet vereerd als een Christelijk symbool. Maar is het van oorsprong ook een Christelijk symbool? In Hebr. 12 : 2 vinden we ten eerste: “Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God”. Als gelovigen behoren we dus niet gericht te zijn op een ruw houten kruis, maar op Jezus Christus! Weet u waarom? In Galaten 3 : 13 vinden we in principe het antwoord: “Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt”. Het kruis is een symbool van schande en vervloeking. Het kruis is dan ook een ‘vloekhout’ dat dood en schande vertegenwoordigt. Het werd gebruikt om mensen de doodstraf te geven, Jezus Christus heeft daaraan onze doodstraf gedragen (1 Petr. 2 : 24). In 1 Kor. 1 : 17 en 18 vinden we: “Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld wordt. Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods”. De prediking van het kruis houdt dus in, de prediking van het woord van het kruis. De prediking van de gekruisigde Christus, is een kracht Gods (1 Kor. 1 : 23, 24). Het geloof behoort dus gebaseerd te zijn op hetgeen gebeurd is aan het kruis: ‘Het is volbracht!’ Wanneer er in de brieven gesproken wordt over de prediking van het kruis, wordt daarmee nooit een stuk hout bedoeld dat mensen om hun nek moeten hangen. Een dergelijk gebruik van het kruis ontstond pas veel later. Pas toen het Christendom geïnfiltreerd was met het heidendom, begon het kruis aandacht te krijgen als Christelijk symbool. In 431 na Chr. begonnen er dan ook pas kruisen te verschijnen in kerken en in slaapkamers, terwijl het gebruik van kruisen op kerktorens pas in 586 na Chr. in zwang kwam.

Oorsprong van het kruis

Uit literatuur nr.:
1.

Het teken van het kruis is echter Babylonisch van oorsprong. Het was reeds een religieus symbool voor de bevolking van Babylonië. Het komt van het Tau-teken, wat komt uit de mystiek van de Chaldeeën (Babyloniërs) en de Egyptenaren. Nimrod, de stichter van Babylon, zou van zijn vrouw Semiramis een zoon gekregen hebben: Tammuz. Deze drie personen spelen in het heidendom een

Wandschildering uit Egypte met het Tau-kruis met daarboven een cirkel- of eivormige figuur. Of: de Egyptische Ankh. (Uit literatuur nr.: 1)

zeer belangrijke rol. Het zijn Semiramis en Tammuz, waar de moeder-kind verering onder vele volken vandaan is gekomen, en die uiteindelijk is overgenomen door de Rooms-katholieke Kerk. Vandaar dat de Rooms-katholieke Kerk tegenwoordig een vrouw, Maria, vereert. Het komt regelrecht uit het heidendom. Tau is de eerste letter van Tammuz, en is in die Babylonische religies in vele variaties een hoogheilig symbool geworden: als amulet en op priesterkleding. Via Babylon is het in Egypte terecht gekomen. De monumenten getuigen ervan.

Onder de Chinezen wordt het kruis erkend als één van de oudste tekens.

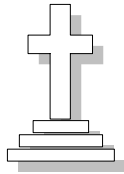
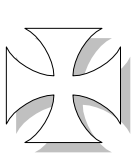
In India was het kruis eeuwenlang één van de heilige symbolen onder de niet-Christelijke bevolking. Hindoes hadden het kruis als heilig teken, Boeddhisten gaven hun volgelingen op hun voorhoofd het teken van een kruis.

In Afrika gebruikten de verschillende volken het kruis als symbool.

De Vestaalse Maagden van het heidense Rome droegen een kruis aan hun halsketting, zoals de nonnen van de Rooms-katholieke Kerk dat nu doen, etc, etc.

Er zijn vele voorbeelden meer, maar het kruis was lang voor het Christelijk tijdperk in gebruik!

Het feit dat Jezus Christus aan het kruis stierf, maakt het kruis niet tot een Christelijk symbool. Het toont slechts dat het kruisigen een strafmaatregel was, die al in gebruik was om zowel te straffen als te doden, en dat onder de heidenen. Naarmate het symbool van het kruis verspreid werd onder de volken van de oudheid, kreeg het in diverse landen verschillende vormen, totdat er uiteindelijk vele vormen waren van het heidense kruis. Het Rooms-katholicisme, dat de heidense gedachte van 'kruisverering' overnam, nam ook de verschillende vormen van het kruis over. Daarom komen we vandaag de dag ook zoveel verschillende vormen van het kruis tegen. Het feit dat die verschillende vormen van het kruis allemaal zijn overgenomen door de Roomse Kerk maakt duidelijk, dat die 'heiligheid' van het kruis z'n oorsprong niet vond in het kruis van Christus. Immers, Hij stierf slechts aan één kruis!

Gebogen of gebroken kruis

Het traditionele crucifix. Uit literatuur nr. 5.

Het kruis dat Paus Johannes Paulus II vasthoudt, is niet het traditionele crucifix van de Rooms-katholieke Kerk. Bekijk de afbeeldingen eens goed. Het crucifix dat de Paus vasthoudt, staat bekend als het 'gebogen kruis'. Nota bene een Rooms-katholieke auteur kan ons opheldering geven. In zijn boek 'The Broken

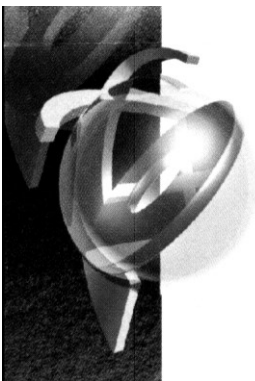
Cross: Hidden Hand In the Vatican (Het Gebroken Kruis: Verborgene Hand in het Vaticaan) zegt Piers Compton dat het gebroken kruis "is een sinister symbool, dat door satanisten in de zesde eeuw werd gebruikt, en opnieuw gebruikt werd in de tijd van Vaticaan II. Het betreft een gebogen of

gebroken kruis, waarop een weezinwekkend en verwrongen figuur van Christus is afgebeeld, wat gebruikt werd door zwarte magiërs en tovenaars in de Middeleeuwen om de Bijbelse term 'merkteken van het beest' mee uit te beelden. Paulus VI en zijn twee opvolgers hebben dit symbool gedragen." Op de afbeelding hierboven ziet u dat Paus Johannes Paulus II de occulte wereld van vrijmetselaars, en noem maar op, openlijk vertelt dat hij niet een traditionele Paus is, maar een Paus die de opdracht heeft om de rol van Wereld Religieus Leider te vervullen, zoals nodig is volgens het Plan van de Nieuwe Wereldorde. Wij weten dat dit volgens de Bijbel de antichrist en zijn profeet zullen zijn! (Bron: <http://www.cuttingedge.org/articles/rc100.html>)

Paus Johannes Paulus II met het gebogen crucifix. Uit literatuur nr. 5.

De EO en Rome

Het EO-logo met het gebogen kruis!

Maar ziet u het EO-logo? De Evangelische Omroep heeft een hele tijd een gebogen kruis in het logo gedragen! Dit is niet toevallig, het wordt allemaal gestuurd door de geestelijke wereld. Want juist in de tijd dat de EO dit logo ging dragen, probeerde deze omroep niet alleen de dialoog met Rome aan te gaan, maar wil zelfs met Rome samenwerken (zie bijv. 'Mijn Visie' van Wim Grandia in Visie nr. 34 1999)!

Het gebogen crucifix. Uit literatuur nr.: 5.

Rome en de Protestanten willen samen, en via Rome komen daar alle andere religies van de wereld bij: de Grote Hoer, de Moeder der Hoererijen (Openbaring 17 en 18) wordt in deze tijd gevormd!

De ichthus

Ook de ichthus wordt gezien als een Christelijk symbool. Het is het Griekse woord voor vis, en de begin letters staan, zo zegt men, voor: *Iêsous Christos Theou Huios Sootèr* (Jezus Christus, zoon van God, Verlosser). Men verwijst dan altijd naar de vervolging van de eerste Christenen onder de Romeinse keizers. Echter waar komt dit symbool vandaan? Hislop, in zijn werk over de twee Babylons, waarmee hij bewijst dat de Rooms-katholieke eredienst de verering is van de Babylonische Nimrod en zijn vrouw Semiramis, laat zien dat de Verlosser niet eerder Ichthus of Vis werd genoemd, dan dat de Bisschop van Rome de heidense titel Pontifex Maximus, die ook door de heidense keizers gedragen werd, kreeg. Maar hierdoor werd de Verlosser vergeleken met de vissegod Dagon! Zo zien we dat datgene wat doorgaat als verering van Jezus Christus, in feite niets anders is dan de verering van de Babylonische goden.

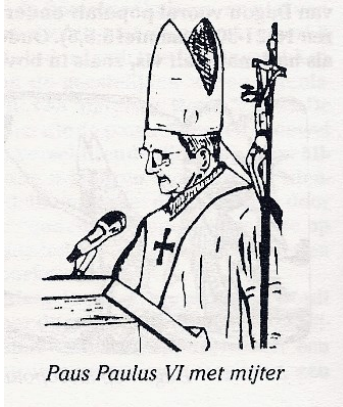

Dagon

Heeft u wel eens op de mijter van de Paus gelet? Jezus Christus en de apostelen hebben zo'n mijter nooit gedragen! De Joodse mijter, die Aäron en de hogepriesters droegen, was totaal iets anders: een tulband! De mijter die de Paus draagt is onbekend in de Schrift! Waar kwam dit type mijter vandaan? Eén van de afgodsvormen, waarop Babylons Nimrod onder de andere volken bekend is geworden, is de vis. Hij is bekend geworden als Dagon, de vis-god. Vaak afgebeeld als half man, half vis. Een andere afbeelding van Dagon vindt u hieronder:

Dagon op Mesopotamische houtsnede

Paus Paulus VI met mijter

Het hoofd van de vis vormt een mijter, boven het hoofd van de man. We zien in deze enigszins gepunte vis-kop mijter, de vissebek staat enigszins open, het evenbeeld van de mijter van de Paus (zie de twee figuren, uit literatuur nr. 1). Ook de Chaldeese priesters van Babylon droegen dergelijke mijters op hun hoofd, die op een vissekop leken. Hislop zegt in zijn boek: “De mijter met de twee horens, die de paus draagt als hij op het hoogaltaar in Rome zit en de

H. Ambrosius, door Moretto (16e eeuw)

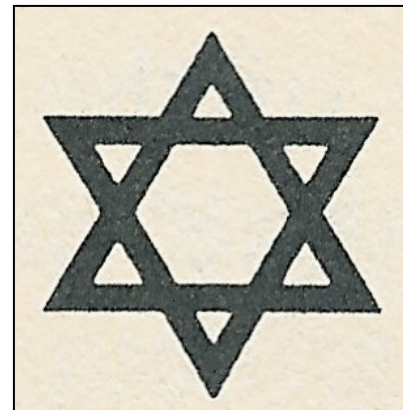
ererbewijzen van de kardinalen ontvangt, is dezelfde mijter als gedragen werd door Dagon, de vis-god van de Filistijnen en de Babyloniërs”.

Wanneer we dan bedenken dat Jezus Christus niet eerder Ichthus werd genoemd, dan dat de Bisschop van Rome de heidense titel Pontifex Maximus kreeg, dan beseffen we dat dit te maken heeft met zijn kleding. Het Roomse systeem is een Babylonisch systeem dat de Babylonische goden, waaronder Dagon, vereert.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Evangelische Omroep, die in haar logo een gebogen kruis ging voeren, net als de Paus in zijn staf, duidelijke reclame is gaan maken voor het ichthus teken, dat nu wijdverbreid als symbool voor de Christen bekend is. Door middel van nieuwe vertalingen uit Egypte en door middel van Babylonische symbolen wordt het naam-Christendom voorbereid op de Babylonische Moeder der hoerereien van Openbaring 17 en de komst van de antichrist.

De Davidster en de volkeren

Andere namen voor de Davidster: Schild van David, hexagram en Zegel van Salomo. De Ster (of het Schild) van David is eigenlijk de meest recente benaming. Toen het symbool alleen nog maar als hexagram bekend was, had het onder het Joodse volk totaal geen populariteit. Men wist dat het een heidens symbool was, zonder Joodse oorsprong. Het hexagram was onder andere reeds bekend bij de oude Egyptenaren, de Hindoes en de Chinezen. Het werd pas een embleem voor Joodse mensen toen het op een Zionistische Conferentie, in 1897, georganiseerd door Theodoor Herzl, gekozen werd als insigne van hun beweging.

Alhoewel elke stam in Israël een eigen symbool had, geen één van die stammen had de ster van David als symbool. De Grote Winkler Prins, Encyclopedie in 20 delen (Elsevier, Amsterdam, Brussel, 7e druk, 1973), zegt in deel 6 onder 'Davidster': "of davidschild (Hebr.: Mageen Davied), een teken dat bestaat uit twee in elkaar geschoven driehoeken. Het komt bij vele volkeren (Egyptenaren, Indiërs, Chinezen, en Peruanen) voor. Pas in de 15^e eeuw, onder invloed van de mystiek van Izaak Loeria (– een Kabbalist –) begon het als een speciaal joods teken te gelden. Langzamerhand neemt het dan de plaats in van het meest geliefde joodse symbool tot die tijd: de Menorah, de zevenarmige kandelaar." De Menorah is een symbool wat we regelrecht in de Bijbel kunnen terugvinden, al moet ook deze niet vereerd worden. De Davidster is in de Bijbel niet te vinden.

David, Salomo, Astharoth, Melech en Remfan

De eerste keer dat dit symbool in de geschiedenis genoemd wordt is in 922 v. Chr., de tijd waarin Salomo zich keerde tot hekserij en magie. Hij bouwde een altaar voor de heidense god Astharoth (= ster) en voor Melech, alhoewel God hem tweemaal verschenen is, en hem verteld heeft deze dingen niet te doen (1 Kon. 11 : 9 – 10). De verering van Astharoth/Astarte (= ster) en van Kijûn en Remfan (= ster; betekent ook wel 'ster Saturnus') is terug te leiden tot de Egyptenaars voor Salomo's tijd en tot de Kanaänieten (2 Kon. 23 : 13, Sidon is van Kanaän). Daarna is de Davidster gebruikt in Arabische magie en hekserij in de Middeleeuwen, het werd gebruikt door de Druïden gedurende de hoge Sabbat van de heksen, ook wel Halloween (= hallowed evening) genoemd. De familie Rothschild, de Zionisten en Hitler hebben het gebruikt, net zoals de Knesset. Uiteindelijk vinden we de Davidster op de Israëlische vlag.

David had helemaal geen ster. De enige ster die gezien is, en verbonden is aan David, is die ster die liet zien waar Jezus Christus, Davids zoon, geboren was (Bethlehem; Matth. 1 : 1, Luk. 2 : 9). De ster uit Jakob (Num. 24 : 17) is de Heere Jezus Christus, en Die Ster vertegenwoordigt niet de natie Israël! Sterren in de Bijbel zijn engelen (Openb. 1 : 20), of letterlijke, fysieke lichtdragers (Hand. 27 : 20). De Heere heeft nooit enig land bevolen om een ster op een vlag te zetten om ergens een symbool voor te zijn. De engel die Israël vertegenwoordigt is een 'ster', maar zijn naam is Michaël (Dan. 12 : 1). En toch neemt Israël nog steeds de "ster van .. Remfan" op (Hand. 7 : 43) en showt het publiekelijk, wereldwijd.

Davidster en Egypte

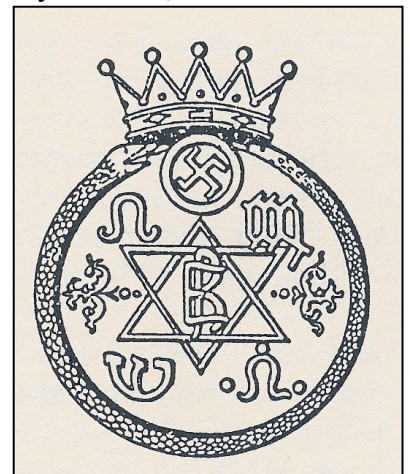
We zagen dat het hexagram reeds bij de oude Egyptenaren bekend was. En waar bevrijdde de Heere het volk Israël uit? Uit de slavernij van Egypte! De Heere waarschuwde het volk: "Gij zult niet doen naar de werken van Egypteland, waarin gij gewoond hebt; en naar de werken van het land Kanaän, waarheen Ik u breng, zult gij niet doen, en zult in hun inzettingen niet wandelen" (Lev. 18 : 3, zie ook Ex. 20 : 4, 23). Is het dan niet opmerkelijk dat de Heere de volgende opmerking over een zekere ster maakt? "Ja, gij hebt opgenomen de tabernakel van Moloch, en het gesternte van uw god Remfan,

de afbeeldingen, die gij gemaakt hebt, om die te aanbidden, en Ik zal u wegvoeren op gene zijde van Babylon” (Hand. 7 : 43). Deze ster werd door sommigen van de Hebreëen door de woestijn megedragen. In Amos vinden we dit bevestigd (Amos 5 : 25, 26). “Ja, gij droegt de tent van uw Melech, en de Kijûn, uw beelden, de ster van uw god, die gij uzelf hadt gemaakt” (Amos 5 : 26). En dat terwijl de Heere nog zo gewaarschuwd had: “De gesneden beelden van hun goden zult gij met vuur verbranden; het zilver en goud, dat daaraan is, zult gij niet begeren, noch voor u nemen, opdat gij daardoor niet verstrikt wordt; want dat is de Heere, uw God, een gruwel. Gij zult dan de gruwel in uw huis niet brengen, dat gij een ban zoudt worden, gelijk dat is; gij zult het volkomen verfoeien, en te enenmaal een gruwel daarvan hebben, want het is een ban” (Deut. 7 : 25, 26).

Een andere David? Valse messias?

De Heere noemt Zich toch “de Wortel en het geslacht van David, de blinkende Morgenster” (Openb. 22 : 16)? De Heere is uit David (via Maria), en Hij is de blinkende Morgenster, hier staat niet: Hij is de Davidster! In Psalm 3 : 4 vinden we: “Doch Gij, Heere! zijt een Schild voor mij, mijn Eer, en Die mijn hoofd opheft.” David is er duidelijk over, door de Heilige Geest ingegeven: De Heere is zijn Schild! Hetzelfde kunt u ook vinden in teksten als Psalm 28 : 7, Psalm 119 : 114 en Psalm 144 : 2. Na Saul wordt David koning, en na David Salomo. Salomo was de zoon van David. David had fouten, maar, en dat is een groot verschil met Salomo, hij toonde berouw en is nooit een afgodendienaar geweest.

Waarom wordt het hexagram Ster van David genoemd? Is dit een verwijzing naar David de koning van Israël, of is het een verwijzing naar een andere David? Wanneer het koning David is, is dit dan misschien vanwege het feit dat hij Salomo’s vader is? Er is namelijk duidelijk bewijs dat het hexagram het Zegel van Salomo genoemd werd, nadat Salomo de afgoden is gaan vereren, zoals ons verteld wordt in 1 Kon. 11 : 6 – 10. Maar waarom zou die Ster dan iets met David te maken hebben? David was in die tijd immers allang gestorven. Arthur Koestler schrijft dat het hexagram een magisch symbool is, wat terug te voeren is tot de 12^e eeuw na Chr. In die tijd leefde er een Azkenazische Jood, Menahem ben Duji, die zijn volgelingen ervan probeerde te overtuigen dat hij de Messias was. Hij veranderde zijn naam in David al-Roy. Hij zou het beloofde land bevrijden, maar werd vermoord. Vanaf de 13^e eeuw werd het hexagram aan hem toegeschreven, en het verscheen voor het eerst op een Joodse vlag in 1527 na Chr.^{1[1]} ‘The Encyclopaedia Britannica’ zegt dat het symbool van het hexagram een magisch teken is. De Joodse Kabbala (mystieke richting binnen het Jodendom) heeft het gebruik van de Magen David (Davidster) aangemoedigd als bescherming tegen boze geesten^{2[2]}, waarmee het de functie van een talisman heeft.

Davidster in het originele embleem van Helena Blavatsky's Theosofische genootschap. Let op de gekroonde slang en de swastika (hakenkruis)! Uit lit.nr.: 4.

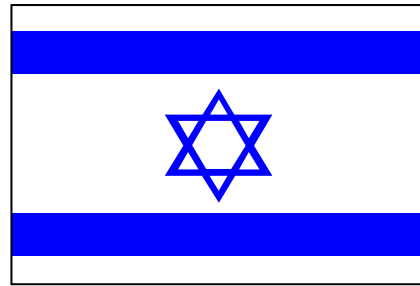
^{1[1]} Arthur Koestler, ‘The Thirteenth Tribe’, New York, Random House, 1976, pp. 136 - literatuur nr. 3).

^{2[2]} Encyclopedia Britannica Micropedia, 1974, Vol. VI, p. 966. (geciteerd uit literatuur r

De ‘Universal Jewish Encyclopedia’ vertelt dat volgens de leer van de Rozenkruisers het hexagram reeds bekend was bij de oude Egyptenaren, Hindoes, Chinezen, etc. Ook is de ster gevonden op een Hebreeuws zegel dat in de 7^e eeuw voor Chr. gedateerd wordt. Het zijn overigens de Joodse bronnen die het hexagram Schild van David noemen, niet-Joodse bronnen noemen het symbool de Zegel van Salomo^{3[3]}. Wat Salomo achterliet was niet alleen een verdeling van het koninkrijk, maar ook bewijs van zijn afgoderij. Zijn vreemde vrouwen zetten hem er toe aan om Astharoth, ook wel Astarte genoemd, te vereren. Deze naam betekent STER. Het hexagram, wat de naam Zegel van Salomo kreeg, toen koning Salomo het op zichzelf ging betrekken, was het hoofdvoorwerp van heidense verering!

Heeft Israël een occult symbool in de vlag?

Er is wel eens de opmerking gemaakt: “Zou God het toestaan dat de herstelde natie Israël, waarvan het herstel in Gods Woord geprofeteerd is, een occult symbool in haar vlag zou hebben?” Het is de huidige herstelde staat Israël dat straks een verbond met de antichrist zal sluiten, en de antichrist zal zich in de tempel te Jeruzalem zetten (2 Thess. 2)! Waarom zou die natie geen occult symbool in haar vlag hebben? Per

slot van rekening wordt alles pas volgens de wil van Heere in het Duizendjarig Vrederijk, na de Grote Verdrukking en nadat Jezus Christus is teruggekomen. Dan pas heeft Israël haar Messias aangenomen. Dan richt Hij Zijn Koninkrijk Israël op, waarover Hij zal heersen tesamen met de Zijnen, Zijn lichaam, en van daaruit over de hele wereld.

Literatuur:

1. 1. ‘*De Mysterie Godsdienst van Babylon, verleden en heden*’, R. Woodrow, vertaling door H. Wiggers, Stichting Moria, Hilversum, 1991.
2. 2. ‘*The Two Babylons, or the Papal Worship Proved to be the Worship of Nimrod and his Wife*’, Rev. Alexander Hislop, Loizeaux Brothers, New Jersey, 1916.
3. 3. ‘*The Six-Pointed Star, Research proves it’s pagan!*’ O.J. Graham, New Puritan Library, Fairview, NC, Verenigde Staten van Amerika, 1984.
4. 4. ‘*Circle of Intrigue*’, Texe Marrs, Living Truth Publishers, Texas, 1995.
5. 5. Internet: <http://www.cuttingedge.org/articles/rc100.html>

www.bijbelseprofetie.nl

^{3[3]} Universal Jewish Encyclopedia, p. 597. (geciteerd uit literatuur nr. 3).